

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Modval Ion în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017 și a sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Central din 25 mai 2017, în cauza penală privind-o pe

Borta Eugenia Xxxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată mun. Xxxxx com. xxxxx str. xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 02.09.2016-25.05.2017
2. instanța de apel: 24.06.2017-31.10.2017
3. instanța de recurs: 18.01.2018 - 14.02.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Central din 25 mai 2017, Borta Eugenia Xxxxx, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate, pe o perioadă de probațiune de 2 ani, obligând-o să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, la 20 noiembrie 2015, de către Judecătoria Rezina a fost emisă ordonanța de protecție a victimelor Țurcan Oxana și Borta Irina, față de persoana agresor - Borta Eugenia, prin care acestea i-au fost impuse, pe o perioadă de trei luni, mai multe obligații, inclusiv de a nu comunica prin intermediul telefonului staționar: xxxxx, telefoanele mobile ale victimelor și prin rețelele de socializare ale victimelor Țurcan Oxana și Borta Irina. Necătând la faptul dat, la 25.11.2015, Borta Eugenia a telefonat-o prin intermediul telefonului mobil pe fiica sa minoră Xxxxx, fapt pentru care în privința ultimei, la 24.12.2015 a fost întocmit un proces-verbal contravențional în temeiul art. 318 alin. (1) Cod contravențional și deferit Judecătoriai Rezina pentru examinare. În rezultatul examinării, prin decizia din 24.12.2015, Borta E. a fost

recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art. 318 alin. (1) Cod contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 50 unități convenționale.

În continuare, în perioada 23.01.2016 orele 22:06 - 24.01.2016 orele 06:15 și 12.02.2016 orele 18:56 - 14.02.2016 orele 20:19, Borta E. a telefonat victimele Țurcan O. și Borta I. de pe nr. xxxxx pe nr. xxxxx, manifestând un comportament agresiv față de acestea, exprimate prin cuvinte necenzurate și de batjocoră, încălcând intenționat hotărârea instanței de judecată din 20.11.2016.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatei Borta E. a fost calificată *de drept* în baza art. 320 alin. (1) Cod penal – *neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Borta E. să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis pentru femei.

În motivarea apelului a invocat:

- sentința este nemotivată în partea ce ține de aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a pedepsei aplicate;

- instanța nu a luat în considerație faptul că Borta E. a săvârșit infracțiunea printr-o metodă extrem de periculoasă de comitere a infracțiunii, prin amenințarea cu răfuiala fizică și vătămare corporală;

- din declarațiile martorilor, inculpata a fost oprită de producerea unor consecințe mult mai grave, prin intervenirea colaboratorilor de poliție, a avut manifestări care au evoluat în agresări fizice a victimelor, chiar în incinta Judecătoriei Chișinău, sediul Central, fapt ce a determinat solicitarea poliției în instanța de judecată, unde pe acest fapt inculpatei i-a fost aplicată pedeapsă contravențională pentru huliganism și doar întâmplarea în astfel de caz a putut evita cauzarea unor consecințe mult mai grave decât cele produse;

- circumstanțele producerii infracțiunii menționate amplifică pericolul social al faptei și în acest caz pedeapsa reală cu închisoarea este în coraport cu fapta săvârșită, dar și pentru prevenirea altor fapte analogice.

3.2 Avocatul Modval I. în numele inculpatei, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Borta E. să fie achitată de infracțiunea incriminată.

În motivarea apelului a invocat:

- probele puse la baza acușării inculpatei Borta E. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 Cod penal, nu confirmă comiterea de către aceasta a infracțiunii încriminate, iar toate aceste probe în coroborare denota că inculpata nu ar fi în relații bune cu fiicele acesteia;

- Țurcan O. și Borta I. confirma faptul, că într-adevăr inculpata după emiterea ordonanței de protecție din 20.11.2015 și-ar fi telefonat fiicele, fapt pe care nu-l neaga

nici inculpata, însă probele puse la baza învinuirii nicidecum nu demonstrează neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată de către inculpată, adică prezența laturii subiective a infracțiunii;

- partea acuzării nu a probat faptul, că inculpata cunoștea despre existența ordonanței de protecție emise la 20.11.2015, de către Judecătoria Rezina și că această ordonanța i-a fost adusă la cunoștință acesteia, însă necătând la aceasta, intenționat a încălcat-o. La fel, nu a fost probat faptul, că inculpatei i-a fost adusă la cunoștință decizia Judecătoria Rezina din 24.12.2015, prin care i-a fost aplicată amenda contravențională, or doar aceste probe pot confirma încălcarea intenționată a hotărârii judecătorești la care se face referire.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că cu toate că inculpata în cadrul ședinței de judecată vina nu a recunoscut-o, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate acestuia se dovedesc prin declarațiile părții vătămate Țurcan O., martorilor Borta I., Țurcan V. și prin materialele cauzei, și anume: procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.07.2016, și descifrările convorbirilor telefonice, referitor la apelurile de intrare pe numărul xxxxx, ce aparține lui Zotovici Ludmila, iar la moment locuiește Țurcan Oxana, Țurcan Vladimir și Borta Irina (f.d. 42-58 v. I), ordonanța de protecție a victimelor Țurcan O. și Borta I., emisă la 20 noiembrie 2016, de către Judecătoria Rezina (f.d. 5 v. I); decizia Judecătoria Rezina din 24.12.2015, prin care Borta E. a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art. 318 alin. (1) Cod contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 50 unități convenționale (f.d. 6-7 v. I).

Instanța de apel a reținut, că de facto, inculpata își recunoaște vina în comiterea infracțiunii încriminate, însă această instanță a apreciat critic afirmațiile ei, precum că, n-a cunoscut despre existența ordonanței de protecție emise la 20.11.2015 de către Judecătoria Rezina și nici nu i-a fost adusă la cunoștință decizia Judecătoria Rezina din 24.12.2015, prin care i-a fost aplicată amenda contravențională, deoarece nu corespund adevărului și sunt date de către inculpată în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, deoarece sunt combătute de celelalte probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și care demonstrează cu certitudine vinovăția ei în comiterea infracțiunii imputate.

La fel, instanța de apel a menționat, că la 20 noiembrie 2015, de către Judecătoria Rezina a fost emisă ordonanța de protecție a victimelor Țurcan O. și Borta I. față de persoana agresor - Borta E., prin care acesteia i-au fost impuse, pe o perioadă de trei luni, mai multe obligații, inclusiv de a nu comunica prin intermediul telefonului staționar: xxxxx, telefoanele mobile ale victimelor și prin rețelele de socializare ale victimelor Țurcan O. și Borta I., iar prin decizia Judecătoria Rezina din 24.12.2015, Borta E. a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art. 318 alin. (1) Cod contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 50 unități convenționale, pentru încălcarea ordonanței de protecție a victimelor din 20 noiembrie 2015.

În viziunea instanței de apel, în perioada 23.01.2016 orele 22:06 - 24.01.2016 orele 06:15 și 12.02.2016 orele 18:56 - 14.02.2016 orele 20:19, Borta E. a încălcat intenționat hotărârea de judecată din 20.11.2016 și a telefonat victimele Țurcan O. și Borta I. de pe nr. xxxxx pe nr. xxxxx, manifestând un comportament agresiv față de acestea, exprimat prin cuvinte necenzurate și de batjocoră, ce se confirmă prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.07.2016 și prin declarațiile martorilor Borta I., Țurcan O. și declarațiile părții vătămate Țurcan O.

Cu referire la argumentul apărătorului inculpatei, precum că ordonanța de protecție este un act judecătoresc, însă cu un caracter temporar care nu poate fi asimilat unei hotărâri judecătorești, în condițiile prevăzute de art. 320 Cod penal, instanța de apel a reținut, că acest argument este unul neîntemeiat, or potrivit prevederilor art. 14 alin. (1) Cod de procedură civilă, la judecarea pricinilor civile în primă instanță, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere și ordonanță, iar potrivit art. 16 alin. (2) Cod de procedură civilă, neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești, atrage răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

Instanța de apel a respins și argumentele apelantei Borta E. și a apărătorului său, precum că dânsa n-a cunoscut despre ordonanța de protecție, or, Borta E. a fost preîntâmpinată despre aceasta de colaboratorii de poliție și chiar de către fiica sa Țurcan O. Mai mult, fiind sancționată pentru neexecutarea ordonanței de protecție, inculpata a primit copia deciziei instanței de fond cu privire la sancționarea sa conform prevederilor art. 318 alin. (1) Cod Contravențional, achitând amenda, astfel cunoștea despre interdicțiile impuse, însă chiar și după aceasta a continuat grav să le încalce.

Totodată, instanța de apel a considerat, că prima instanță la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatei a ținut pe deplin cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, de persoana inculpatei, de faptul că este fără antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, și corect a considerat că reeducarea acesteia este posibilă fără izolarea ei reală de libertate.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz, sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Modval I. în numele inculpatei, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, Borta E. să fie achitată de învinuirea incriminată.

În motivarea recursului invocă:

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele referitor la argumentul părții apărării, precum că fapta imputată inculpatei nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune, astfel fiind ignorate prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, fiindu-i îngădit dreptul inculpatului la un proces echitabil;

- aprecierile și constatările instanțelor de fond referitor la vinovăția inculpatei Borta E. sunt eronate, instanțele inferioare au dat o apreciere eronată probelor acumulate la faza de urmărire penală, nu au cercetat cazul dat sub toate aspectele, nu au făcut o analiză detaliată și obiectivă a probelor, evidențind doar acele probe

care, în opinia instanțelor ar dovedi, că anume inculpata ar fi săvârșit infracțiunile date, ignorându-le pe cele care o dezvinovătesc;

- de către partea acuzării nu a fost probat faptul că inculpata cunoștea despre existența ordonanței de protecție emise la 20.11.2015 de către Judecătoria Rezina, că aceasta ordonanță i-a fost adusă la cunoștință acesteia și aceasta intenționat a încălcat-o. La fel, nu a fost probat faptul ca inculpatei i-a fost adusă la cunoștința decizia Judecătoriei Rezina din 24.12.2015, prin care i-a fost aplicată amenda contravențională, ori doar aceste probe pot confirma încălcarea intenționată a hotărârii judecătorești la care se face referire;

- nici instanța de judecata, nici IP Rezina nu i-a adus la cunoștință inculpatei despre existența căreiva ordonanțe de protecție, emise în privința ei;

- instanța de apel din oficiu, fără a exista un demers din partea cărorva participanți la proces, a decis a interpela informația de la IP Rezina;

- instanțele de fond incorect au apreciat declarațiile inculpatei, din care rezultă că aceasta nu a fost prezentă la examinarea cererii de eliberare a ordonanței de protecție sau a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, iar actele judecătorești emise în cauzele date nu i-au fost aduse la cunoștință, declarațiile acesteia sunt confirmate prin materialul probant ce confirma, că acesteia nu i-a fost adusă la cunoștință ordonanța în cauză;

- instanțele de fond au pus la baza condamnării inculpatei declarațiile părții vătămate Țurcan O., a martorilor Borta I. și Țurcan V., însă din declarațiile acestora nu se probează că inculpata cunoștea despre eliberarea în privința ei a unei ordonanțe de protecție și despre restricțiile indicate în aceasta;

- inculpata Borta E. nu cunoștea, că în privința ei de către Judecătoria Rezina a fost eliberată ordonanța de protecție care prevede anumite restricții, aceasta ordonanța nu i-a fost adusa la cunoștință, iar careva probe ce ar confirma contrariul nu au fost prezentate în cadrul ședinței de judecata, fapt ce denota veridicitatea declarațiilor inculpatei;

- încadrarea acțiunilor inculpatei prin prisma prevederilor art. 320 Cod penal este una absolut ilegală, ori din conținutul învinuirii rezultă că aceasta este învinuita de neexecutarea intenționată a unei hotărâri judecătorești, pe când în cazul dat obiectul neexecutării îl reprezintă ordonanța de protecție.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referință privind opinia asupra recursului declarat:

7.1 Avocatul Perevoznic I. în numele părții vătămate, prin care a solicitat respingerea prezentului recurs ca inadmisibil, deoarece la materialele cauzei este anexat răspunsul IP Rezina, care conține data și modul de punere în executare a ordonanței de protecție, fiind indicat numele angajatului poliției ce a contactat-o pe Borta E., i-a explicat esența măsurilor de protecție stabilite și obligația acesteia de a respecta restricțiile impuse de instanță, mai ales restricțiile de comunicare prin orice mijloace cu victimele, ce urmau să fie puse în executare neîntârziat. La fel, la data de

12.02.2016, inculpata a recepționat prin scrisoare recomandată încheierea executorului judecătoresc despre achitarea amenzii contravenționale și tot din aceeași zi a continuat să telefoneze în mod repetat cu injurii și amenințări victimele.

7.2 Procurorul, prin care a solicitat respingerea prezentului recurs ca inadmisibil, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată, că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Modval I. în numele inculpatei se reține, că acesta invocă ca temei de drept pct. 6) și 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat. Astfel, instanța de apel, la adoptarea soluției de respingere a apelurilor declarate și menținere a sentinței, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care această instanță le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatei Borta E., au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Nu pot fi reținute ca întemeiate de către Colegiul penal, argumentele părții apărării invocate în prezentul recurs referitoare la faptul, că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele referitor la argumentul părții apărării, precum că fapta imputată inculpatei nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune, astfel fiind ignorate prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, fiindu-i îngădit dreptul inculpatului la un proces echitabil. La aceste alegații, Colegiul notează, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel declarată, hotărârea cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată, inclusiv și asupra chestiunii invocate de apărător și menționată mai sus. Totodată, din textul deciziei recurate se atestă, că instanța de apel, a statuat just că Borta E. prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale. Astfel, Colegiul penal relevă, că fapta imputată inculpatei este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 320 alin. (1) Cod penal, la fel această faptă nu a fost dezincriminată, neîncetând a mai fi infracțiune și nu a fost exclusă din Codul penal. Prin urmare, instanța de recurs constată că inculpatul Șeveliov P. a fost condamnat pentru o faptă care este prevăzută de legea penală a Republicii Moldova.

Privitor la argumentul recurentului, ce ține de faptul că încadrarea acțiunilor inculpatei prin prisma prevederilor art. 320 Cod penal este una absolut ilegală, ori din conținutul învinuirii rezultă, că aceasta este învinuita de neexecutarea intenționată a unei hotărâri judecătorești, pe când în cazul dat obiectul neexecutării îl reprezintă o ordonanță de protecție, Colegiul reține, că în partea motivată a hotărârii adoptate instanța de apel a menționat just, că potrivit prevederilor art. 14 alin. (1) Cod de procedură civilă, la judecarea pricinilor civile în primă instanță, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere și ordonanță, iar potrivit art. 16 alin. (2) Cod de procedură civilă, neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

Cu referire la invocările autorului recursului, precum că de către partea acuzării nu a fost probat faptul, că inculpata cunoștea despre existența ordonanței de protecție și a deciziei Judecătoriei Rezina din 24.12.2015, prin care i-a fost aplicată amenda contravențională, Colegiul le consideră nefondate, deoarece instanțele de fond au analizat minuțios aceste aspecte și s-au expus argumentat în privința lor.

Astfel, potrivit teoriei penale, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 320 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni se exprimă prin: ură, recalcitrantă, teribilism, indolență, etc.

Instanța de recurs atestă, că faptul, că Borta E. cunoștea despre existența ordonanței de protecție a victimelor Țurcan O. și Borta I. din 20.11.2015 și a deciziei din 24.12.2015, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, emise de către Judecătoria Rezina și intenționat nu a executat ordonanța de protecție menționată, se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanțele de fond, și anume:

- declarația primită la data de 18.02.2016, de către capitanul de poliție Grițco L. de la Borta E., contrasemnata de aceasta, în care ultima a indicat, că despre ordonanța de protecție emisă în privința victimelor Țurcan O. și Borta I. și cu restricțiile indicate în aceasta este la curent, însă la 14.02.2016 le-a contactat (f.d. 13 v. I);

- procesul-verbal de audiere a bănuitei Borta E., în care aceasta a declarat, că la data de 14.02.2016 le-a telefonat pe fiicele sale, cu toate că cunoștea despre ordonanța de protecție din 20.11.2015 și prevederile acesteia și despre faptul, că anterior i-a fost aplicată amendă contravențională (f.d. 63 verso v. I);

- scrisoarea prin care Judecătoria Rezina a expediat cet. Borta E., pentru cunoștință, copia deciziei din 24.12.2015, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional și avizul de recepție, prin care se atestă că aceasta a primit copia deciziei la data de 12.02.2016 (f.d. 18, 20 v. II);

- răspunsul IP Rezina din 10.10.2017 și raportul explicativ a inspectorului superior Zîmbrari N., prin care menționează că ordonanța de protecție a victimelor Țurcan O. și Borta I. din 20.11.2015, a fost primită la executare la data de 24.11.2015, prin faptul informării cet. Borta E., prin intermediul telefonului mobil și obligării acesteia de a onora restricțiile impuse de instanța de judecată (f.d. 25, 27 v. II)

- declarațiile părții vătămate Țurcan O., care a menționat că atunci când era telefonată de Borta E., i-a comunicat despre existența ordonanței din 20.11.2015 și precum că aceasta nu are dreptul să o telefoneze.

Instanța de recurs conchide că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct că Bortă E. a comis infracțiunea prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, din care considerent instanța de recurs respinge și argumentele recurentului, precum că din materialul probant reiese, că actele judecătorești emise în cauzele date nu i-au fost aduse la cunoștința inculpatei.

De asemenea, Colegiul penal lărgit consideră juste concluziile instanței de apel, precum că Borta E. a fost preîntâmpinată despre ordonanța de protecție, de colaboratorii de poliție și chiar de către fiica sa Țurcan O. Mai mult, fiind sancționată pentru neexecutarea ordonanței de protecție, inculpata a primit copia deciziei instanței de fond cu privire la sancționarea sa, conform prevederilor art. 318 alin. (1) Cod Contravențional, pe care a și achitat-o, astfel cunoștea despre interdicțiile impuse, însă chiar și după aceasta a continuat grav să le încalce.

Ce ține de critica părții apărării, precum că instanța de apel din oficiu, fără a exista un demers din partea cărorva participanți la proces, a decis a interpela informația de la IP Rezina, Colegiul penal remarcă, că instanța de apel just, luând în

considerație că procurorul a indicat, că nu deține dosarul de executare a ordonanței de protecție din 20.11.2015, de la IP Rezina, la necesitatea apărută, la judecarea cauzei, corect a dispus interpelarea materialelor referitoare la punerea în executare a ordonanței în cauză.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatei, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acesteia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatei, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Modval Ion în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, în cauza penală privind-o pe **Borta Eugenia Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 14 martie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie